

afb. 7. Foto van de kerk in aanbouw, gemaakt op 16 februari 1914. De bouw van de kerk werd uitgevoerd door het Noorse bedrijf Strømmen Trævarefabrik, dat gespecialiseerd was in het leveren van 'bouwpakketten' voor houten gebouwen. De planken werden op maat gezaagd en per schip vervoerd naar Rotterdam. Timmerlieden van het bedrijf reisden mee om de kerk ter plaatse op te bouwen. De inwijdingsceremonie vond plaats op 26 juli 1914. (foto in archief Sjømannsmisjonen, Statsarkivet Bergen)

een aantal gemeenteraadsleden benaderd om hen van mening te doen veranderen. In het debat, dat uren duurde, werden dezelfde argumenten over de combinatie voetbal en kerk herhaald. Het liberale raadslid G.W. Burger, die tevens de honoraire consul voor Noorwegen was, nam als eerste het woord met een uiteenzetting over de omvang van de Noorse zeevaart op Rotterdam. Hij beschreef de inzet van de Zeemansmissie voor de Noorse zeelieden in de havenstad. Er werd verder in het debat niet geageerd tegen het idee van nieuwbouw voor de Zeemanskerk

als zodanig; het ging vooral om de locatie. Eén liberaal raadslid, J.S. Hollander, had wél bezwaren tegen het plaatsen van een houten gebouw op deze plaats. Een dergelijke houten constructie zou goed passen bij Noorse fjorden en bossen, maar niet aan de Westzeedijk, die in de toekomst naar verwachting een van de hoofdverkeerswegen zou zijn, met grote stenen gebouwen. Daar zou een houten bouwwerk evengoed passen als 'een Zaanse windmolen op onze aanstaande Stadhuis-boulevard'.¹⁹ In het debat werd echter niet op dit argument ingegaan. Aan het